

men have for Sie, at den hele Institution sigtede til at vække Tillid og Sikkerhed hos Befolkningen til Retspleien. Desværre maa jeg bekiende, at man paa mange Steder langt fra fulgte dette Princip, men nedsatte Summen meget betydeligt. Desuagtet blev Saameget vundet, at der blev beffikket Retsvidner, i hvis Dørværelse Dommeren umuligt kan tillade sig nogen Forurettelse. Jeg skal henstille til det ærede Thing, om det paa nogen Maade er antageligt, at Dommeren skulde i Sager, som disse Politiefager, hvor det maa staa klart, endogsaa for Ifke-Jurister, hvad der er Ret, være ubesindig nok til i Vidernes Nærværelse, at ville begaae Retsfrankelser eller Forurettelser der ganske vilde undergrave den Tillid, der er saa nødvendig for ham i alle hans Forhold. Jeg tor troe, at i de allerfleste Tilfælde ere Retsvidnerne, saaledes som det i det virkelige Liv finder Sted, nærmest at betragte som et Slags Meddomsmand, og ingen Dommer vil driste sig til at bruge en Retsbehandling eller affige en Dom, hvilken han maatte vide var hans Retsvidner vitterligt, var en uretfærdig eller partiiff Retsbehandling. Jeg troer derfor, at man ikke behøver at ængste sig i denne Henseende; som sagt maa jeg indrømme, at Procesformen i Politiefager lider af saadanne Mangler, at jeg troer at være overbevist om, at det er min og Manges ja alle Underdommers Ønske, at deri kunde skee en Forbedring, men en Forbedring opnaaes

ikke ved dette Lovforslag; derimod vilde jeg troe den kan opnaaes ved Forslag angaaende Procuratorers Møde i Underretterne, naar dette knyttedes til flere Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser.

Justitsministeren: Jeg var under Sagens anden Behandling fraværende fra Thinget, fordi jeg var nødsaget til at være tilstede i Folkethinget; hvor Justitsministeriets Budget netop den Dag var under Forhandling, og jeg er derved bleven afholdt fra at udtale mig for det ærede Thing om denne Sag, hvilket jeg anseer for min Skyldighed, og hvorfor jeg her har tilladt mig at udbede mig Ordet. Jeg kan ikke ansee det for heldigt, naar et Lovforslag forelægges det ærede Thing eller Rigsdagen, at der da, saa at sige, incidenter eller næsten i Forbigaaende bliver dertil knyttet Ændringsforslag, som staae i temmelig fjern Berøring med Lovforslagets egentlige Formaal, og som dog har en temmelig indgribende Indflydelse paa alle de Forhold, som staae i Forbindelse med den Institution, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Jeg troer, at der ved enhver saadan Institution, som ved enhver anden menneskelig Indretning klæber visse Mangler, som let springe i Øinene, og som man derfor let bliver tilbøielig til at søge at faae afhjulpne ved en eller anden Tillægsbestemmelse til Lovudkastet, saaledes som det foreligger.